

Cal Músic, els orígens del topònim a Mollet del Vallès

Vicenç Vilà i Armadans *

Fa temps que desitjo escriure aquestes ratlles, amb la intenció d'aclarir l'origen dels noms d'unes masies de Mollet del Vallès, una, l'originària; l'altra, "filla" de la primera.

A Mollet existeix una escola dita Cal Músic, que se situa en un indret que no es correspon amb l'emplaçament originari de la masia de cal Músic de Mollet, per bé que on trobem l'Escola sí que hi va haver una altra masia coneguda també com a cal Músic o can Cabasseta, que és la que en el paràgraf anterior he esmentat com a "filla" de l'originària.

Origen de cal Músic

La nissaga a la qual pertanyo té el seu origen a la veïna població de Martorelles sota els cognoms de Xicola i Mas. Un dels seus membres es trasllada l'any 1846 per motius de casament a la veïna població de Sant Fost de Campsentelles. És, en concret, en Josep Xicola i Mas, que és qui realment era el "músic". Sabem que a més de les feines del camp es guanyava la vida tocant el sac de gemecs de poble en poble junt amb un altre personatge de la Llagosta, que tocava el violí. En aquells moments la Llagosta no existia com a poble i pertanyia a Sant Fost, i per aquesta raó hi trobem una altra família dita també de cal Músic.

En Josep Xicola i Mas va néixer, per tant, a Martorelles l'any 1822 i va anar a viure a Sant Fost l'any 1846 al casar-se amb na Rosa Costa i Monfort, de qui va tenir diversos fills, dels quals sols van sobreviure cinc filles: Joaquina, Marieta, Ramona, Roseta i Dolors. Tenint en compte les normes d'aquell temps, la Joaquina era la puïlla de la casa i, tal com corresponia, l'hereva de la família:

La Joaquina (Quima) Xicola i Costa, nascuda el 1853, es va casar als 24 anys, el 26 d'agost de 1876, amb en Pere Armadans i Serra, veí de Parets del Vallès, de 26 anys d'edat.

La segona filla, la Maria (Marieta), va casar-se amb l'hereu de ca l'Antic de Martorelles, de manera que va tornar a la població d'origen de la família.

La tercera, la Ramona, va casar-se amb l'hereu de can Querol de Mollet i va venir a viure a aquesta masia del carrer d'Alsina, avui en rehabilitació.

La quarta, la Roseta, va casar-se amb un tal Lluç, d'ofici carboner, de Barcelona i van anar a viure a la Torre Pardalera de Mollet, al carrer de Ramon Turró.

Finalment la cinquena de les filles, la Dolors, es va casar igualment a Mollet, a can Flaquer, de la família Pedragosa, masia que encara avui resta en peus.

Na Rosa Costa va morir abans del

* Enginyer químic. vicencvila@gmail.com

casament de la Quima, i el vidu, en Josep Xicola, es va tornar a casar en segones núpcies amb l'Antònia Aloy i Gorchs. El 26 de febrer de 1871 va néixer la primera filla d'aquesta segona parella, de nom Teresa Madrona; la segona filla, Maria, va néixer el 7 de maig de 1875 i, posteriorment, l'hereu, en Salvador Xicola i Aloy el 30 d'abril de 1878, que en el registre consta com a Jaume Salvador.

Amb la pubilla casada i amb una filla nascuda l'1 de setembre de 1877, en Josep Xicola i Mas, per raons d'herència i com a fidel complidor de les lleis aleshores vigents, no li va tocar altre remei que dividir les terres. Per aquesta raó va comprar uns terrenys i una masia a Mollet, entre can Prat i can Vilaró, coneguda com ca l'Esquerrà, destinats a la pubilla i el gendre. Amb l'arribada dels nous propietaris, els terrenys i

la masia seran coneguts com a cal Músic. D'aquesta compra en queda constància en l'escriptura notarial amb el notari de Granollers Domingo Roca i Torruella, amb data 17 de gener de 1880. Aquesta masia i els seus terrenys eren propietat anteriorment de Pere Travé i Puigdomenech, segons còpia de l'escriptura en poder de la família.

En Salvador, l'hereu, restà a la casa pairal de Sant Fost, d'on fou alcalde en tres mandants: 1904-1909, 1912-1920 i 1939-1942. Va morir el 1955.

Per tant la Joaquina Xicola i Costa (1853-1946) és qui inicia la nissaga de cal Músic a Mollet, ja que era la filla gran de cal Músic de Sant Fost.

Els seus sis fills tenen els cognoms Armadans i Xicola, tal com els correspon. La Joaquina Xicola i Costa és la meva besàvia per línia materna.

32

Figura 1. Fotografia actual de la masia de cal Músic de Sant Fost, recentment rehabilitada

Figura 2. La masia de cal Músic amb la Joaquina Xicola i en Pere Armadans a la porta. Els acompanya una de les germanes de la Joaquina (aprox. any 1915)

33

Cal Músic de Mollet

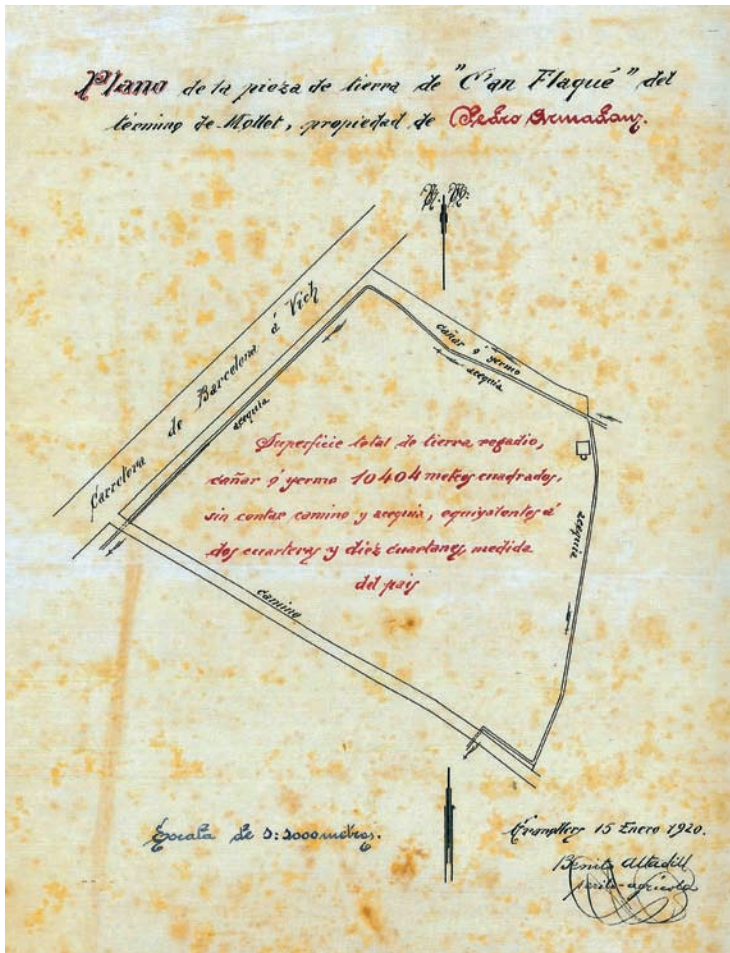
Per la data de la compra que figura en l'escriptura van venir a viure a Mollet durant l'any 1880. En Pere Armadans i la Quimeta Xicola, van tenir sis fills, el primer una noia, la dita Gertrudis (Tuietes), nascuda encara a Sant Fost, i que va morir al cap d'un any i mig, el 6 de desembre de 1879. Els altres cinc fills van ser: la Josefa (Pepeta), nascuda també a Sant Fost l'11 de febrer de 1880. La Carmeta, el 20 de desembre de 1882; en Josep, el 5 de setembre de 1885; la Dolors, el 15 de desembre de 1888, i en Vicenç, el petit, el meu avi, el 22 de desembre de 1891, nascuts tots ells a la masia de Mollet.

La Pepeta Armadans i Xicola, la filla gran, es va casar amb en Jaume Pujol i Padrós i van anar a viure a la finca dita de ca la Rosa, al carrer de

Martí l'Humà de Mollet. Van tenir tres fills: la Rosa, el Pere i l'Agustí. L'esposa de l'Agustí, la Neus Ventura, i el seu fill Pere encara viuen al mateix indret.

La Carmeta Armadans i Xicola es va casar amb l'Isidre Pujol i Olivé, de can Cabasseta, i es van fer una casa a la Vinyota, a prop d'on avui hi ha l'Escola Cal Músic, en uns terrenys comprats per en Pere Armadans als propietaris de can Flequer. Els terrenys i la casa seran conegut com a can Cabasseta i també com a cal Músic. D'aquesta manera tenim un cal Músic (= ca l'Esquerrà) al paratge de can Prat i un altre (= can Cabasseta) al paratge de la Vinyota. Durant la construcció de la casa de la Vinyota, el besavi Pere es va accidentar greument en caure de la teulada i, segons sembla, aquesta va ser la causa de la seva posterior mort. Van tenir tres fills, la Pepeta, la Do-

Figura 3. Plànol dels terrenys de la Vinyota, comprats a can Flequer, on construiran la casa que es coneixerà com cal Músic o can Cabasseta

lors i en Josep, l'hereu, que es va casar amb la Teresa Codina Pou, germana de l'Emili Codina Pou, primera de les persones reconeguda amb la distinció cívica "Per Mollet". Els seus dos fills, l'Isidre i en Joan, encara resideixen en diferents indrets de la ciutat.

El tercer dels fills, l'hereu, en Josep Armadans i Xicola, es va casar a Montcada amb l'Eulàlia Grau i Catatau. Era reconegut com a bon negociant i comerciant i va ser membre de l'Associació de Propietaris Agraris del Partit de Granollers l'any 1935.

No van tenir descendència. La besàvia Quima, per raons ignorades, i malgrat existir un testament amb data 15 de març de 1923 davant del notari Manel Gatell i Solà en què designava Josep hereu, al cap d'un temps va fer un nou testament en data 4 d'abril de 1933 davant del mateix notari en què declarava hereu el fill petit, en Vicenç.

La Dolors Armadans i Xicola es va casar amb en Dídac Llobet i Garcia i van anar a viure al carrer de Lluís Duran de Mollet, sobre uns terrenys que havia també comprat el besavi

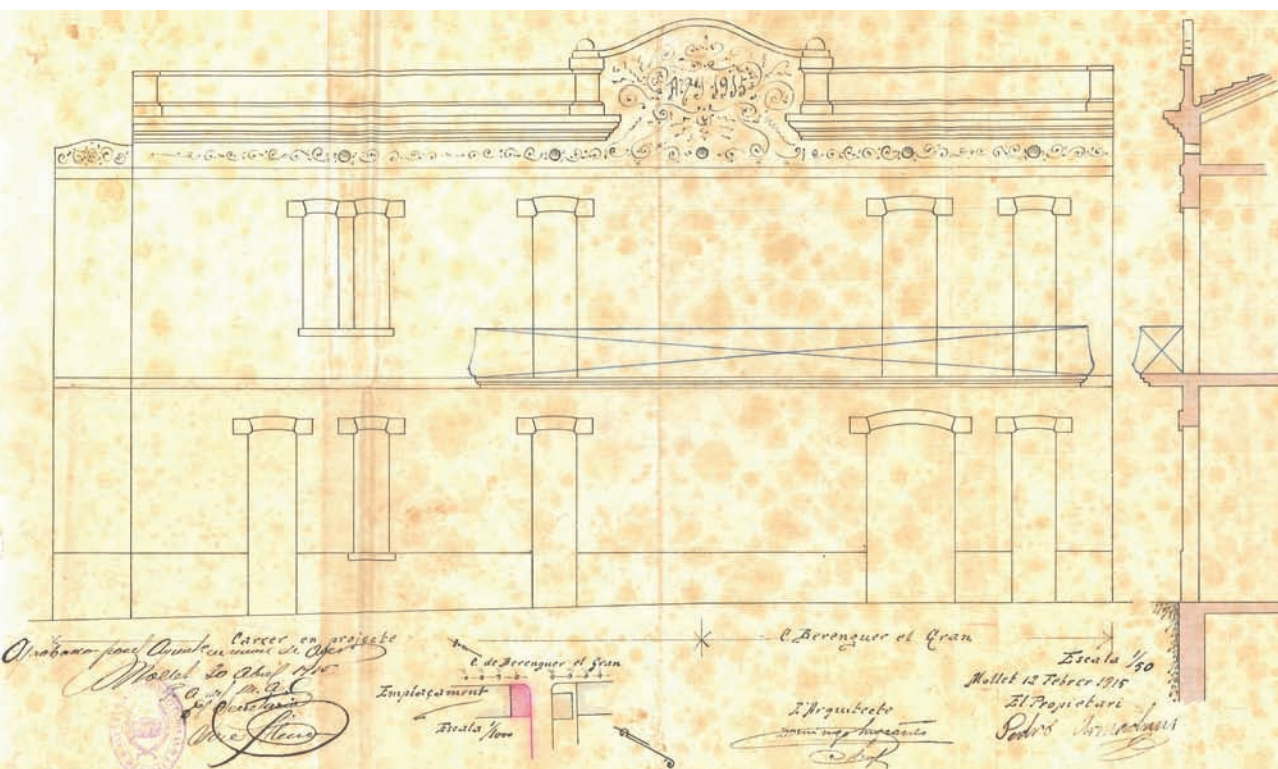

Figura 4. Plànol de la façana, signat per l'arquitecte Domènec Sugrañes, de la casa del carrer de Berenguer III cantonada amb Jacint Verdaguer

Figura 5. Fotografia actual de la casa del carrer de Berenguer III cantonada amb Jacint Verdaguer. A la part superior apareixen emmarcats l'any de construcció, 1915, i el nom del propietari, VA.

36 Figura 6. La Masia de cal Músic –al paratge de can Prat– pocs dies abans d’esser enderrocada l’any 1993

Figura 7. Cal Músic o can Cabasseta, al paratge de la Vinyota, abans d’esser enderrocada i on, anys després, es construirà l’Escola Cal Músic. Fotografia cedida per Josep Galobardes

Pere. Van tenir quatre fills, la Rosita, en Joan, el Josep (Pepet) i en Vicenç.

El darrer dels fills, en Vicenç Armadans i Xicola, nascut el 22 de desembre de 1891, es va casar amb l'Anna Vergés i Escura, descendent de cal Trico de Mollet, Van tenir cinc fills, l'Àngels (la meva mare), en Josep, la Consol, en Pere i la Nati. Quan es van casar van fer-se una casa de la qual apareix comprador el besavi Pere, segons escriptura notarial, al carrer de Berenguer III cantonada amb Jacint Verdaguer (en aquells moments sense nom), que encara avui porta les inicials VA del meu avi i l'any de construcció, 1915. Avui dia, força gent de Mollet encara la recorda també amb el nom de cal Músic. Va ser destinada a botiga de queviures i floristeria. La meva mare, nascuda l'any 1919, va passar allí tota la Guerra Civil. Posteriorment es van traslladar a viure amb la besàvia Quima a la casa pairal de cal Músic, al darrera de l'actual masia de can Prat.

Casada l'Àngels Armadans i Vergés amb en Josep Vilà i Terradelles, els meus pares, el dia 26 de juliol de 1944, van anar a viure a l'avinguda de Burgos de Mollet, on la meva àvia paterna regentava una botiga de queviures. Els seus fills ens diem Vicenç i M. Carme.

En Josep (Pepito) Armadans i Vergés, també músic (trompetista), es va casar amb l'Elvira Pascual i Solé, de Santa Perpètua de Mogoda. Van anar a viure a la casa del carrer de Berenguer III, on van continuar amb la botiga de queviures, derivats del porc, i la floristeria, que encara avui perdura en un altre indret del carrer de Berenguer III, portada pel seu fill petit Marcel. El fill gran és en Vicenç.

La Consol Armadans i Vergés es va casar amb l'Alfons Vilà i Ollé, i van anar a viure al carrer de Francesc

Macià de Mollet. L'oncle Alfons, amb el seu pare i germans, es dedicava a la foneria i fabricació d'elements metàl·lics. Encara avui existeix el taller mecànic regentat pel seu fill Alfons, al carrer d'Itàlia cantonada amb Lluís Duran. Tenen també una filla, la Lourdes, reconeguda psicòloga infantil.

En Pere Armadans i Vergés es va casar amb la Maria Comas i Rosa, originària de Campmany (Alt Empordà) i familiar dels masovers de l'antiga masia de cal Magre de Mollet. En Pere i la Maria es van quedar a viure a la masia de cal Músic, al paratge de can Prat. En Pere es va dedicar inicialment a la pagesia però les seves bones dots per al dibuix el van portar, com a dissenyador, a les oficines tècniques de Fredenhagen Ibèrica SA i de Industria Tèxtil Ibèrica SA. Tenen dues filles, l'Anna Maria i l'Àngels.

Finalment, la Nati Armadans i Vergés es va casar amb en Josep Codina i Bosch i van anar a viure al carrer de Lluís Duran, on encara avui resideixen. Tenen tres fills, la Nati, la Montserrat i en Josep.

L'enderrocament de cal Músic, al paratge de can Prat

Quan es va comprar la masia es podia considerar bastant antiga, i consta, per les factures existents, que es van haver de fer moltes reparacions. Era una masia amb terres de regadiu molt fèrtils, per la seva proximitat al riu i perquè la travessaven dos recs d'aigua. A més, disposava d'una de les darreres vernedes existents a la població, un bosc sempre humit de gran valor per a la flora i la fauna però alhora molt perillós per a la salut dels veïns.

En la darrera època de la finca, una part d'aquesta va ser destinada al cultiu de flors, però comportava una

continuada vigilància. La construcció de l'autopista AP-7 va constituir una retallada important de la finca, d'una banda pels terrenys expropiats en data 6 de setembre de 1967, i de l'altra per la destrucció de la verneda, venuda amb anterioritat a la Josepa Casacuberta de can Prat. Les reparacions a la masia eren cada vegada més costoses i les condicions de vida eren complicades. Per aquesta raó, en Pere, darrer germà en habitar-la, va adquirir un pis a Mollet i va anar a viure-hi.

Segons consta en l'acta notarial de Carles Font Llopart, la masia i els terrenys van ser venuts, en data 2 de maig de 1972, a Margarita i M. Rosa Rabasa, propietàries de Can Prat. Més tard, les germanes Rabasa van ven-

dre la finca a Cartonatges Miralles SA. L'any 1993 es va enderrocar la masia i en el seu lloc es van construir unes naus per a l'emmagatzematge de cartró, que encara avui son utilitzades per aquesta empresa.

Conclusions

Com a membre de la família, em sembla excel·lent que a Mollet existeixi una escola dita de Cal Músic, encara que el seu indret no es correspongui amb la casa original, que estava al paratge de can Prat. Tot i així, en aquell indret –la Vinyota– va existir una masia, també coneguda com a cal Músic o can Cabasseta, que corresponia a una de les filles de la masia originària.